

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

19 март 2019 година *

„Държавни помощи — Пощенски сектор — Компенсация на нетните разходи, произтичащи от задължения за универсална услуга — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Правен интерес — Задължение за мотивиране — Равно третиране — Пропорционалност — Право на собственост — Свобода на стопанската инициатива“

По съединени дела T-282/16 и T-283/16

Inpost Paczkomaty sp. z o.o., установено в Краков (Полша), представлявано първоначално от Т. Proć, впоследствие от М. Doktor, адвокати,

жалбоподател по дело T-282/16,

Inpost S.A., установено в Краков, представлявано от W. Kporkiewicz, адвокат,

жалбоподател по дело T-283/16,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват К. Herrmann, К. Blanck и D. Recchia, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Република Полша, за която се явява В. Majczyna, в качеството на представител,

встъпила страна,

с предмет жалби с правно основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2015) 8236 окончателен на Комисията от 26 ноември 2015 г., с което не се повдигат възражения по отношение на мярка, за която е изпратено уведомление от полските органи, относно помощ, отпусната на Poczta Polska под формата на компенсация на нетните разходи, произтичащи от изпълнението от това дружество на задълженията му за предоставяне на универсална пощенска услуга за периода от 1 януари 2013 г. до 31 декември 2015 г.,

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се от: S. Frimodt Nielsen, председател, V. Kreuschitz, I.S. Forrester (докладчик), N. Póltorak и E. Perillo, съдии,

* Език на производството: полски.

секретар: секретар: К. Guzdek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 24 април 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

I. Обстоятелства по спора и основни приложими правни разпоредби

- 1 Poczta Polska (наричано по-нататък „PP“) е полско акционерно дружество, чийто единствен акционер е Министерството на финансите на Република Полша. Към момента на настъпване на фактите, предмет по настоящото дело, дейността му основно е включвала предоставянето на универсални пощенски услуги, както и на куриерски услуги, на които то е било основен оператор в Полша.
- 2 Съгласно релевантните разпоредби от Договора за ЕО, които са приложими към настоящия спор и се отнасят до развитието на вътрешния пазар, въпросните услуги са попадали, както впрочем и към настоящия момент, в рамките на споделена законодателна компетентност между Европейската общност, понастоящем Европейския съюз, от една страна, и държавите членки, от друга страна.
- 3 Ето защо, що се отнася до правото на Съюза, приложимите правила са били установени с Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, 1998 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12), изменена с Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 година за изменение на Директива 97/67 с оглед пълното изграждане на вътрешния пазар на пощенски услуги в Общността (ОВ L 52, 2008 г., стр. 3) (наричана по-нататък „Директивата за пощенските услуги“).
- 4 Що се отнася по-специално до последиците, които във финансово отношение могат да произтекат от либерализирането на сектора на услугите на вътрешния пазар на Съюза, член 7, параграф 3 от Директивата за пощенските услуги предвижда, както и към настоящия момент, че когато задълженията за универсална услуга водят до „несправедлива финансова тежест“, която трябва да се поеме само от определения за тази услуга доставчик, съответната държава членка може да въведе „механизъм за поделение на нетните разходи за задълженията за универсална услуга между [различните] доставчици на услуги“.
- 5 Съгласно член 7, параграф 4 от Директивата за пощенските услуги, ако се въведе такъв механизъм, съответната държава членка би могла „да създад[е] компенсационен фонд, който може да се финансира от [въпросните] доставчици на услуги“. По силата на член 7, параграф 5 от Директивата за пощенските услуги при създаването на посочения компенсационен фонд и при определянето на размера на финансовите вноски, посочени в параграфи 3 и 4 от същия член, „държавите членки гарантират, че принципите на прозрачност, недискриминация и пропорционалност се спазват“.
- 6 Съгласно текста на част Б, втора алинея от приложение I към Директивата за пощенските услуги нетен разход за задълженията за универсална услуга е всеки разход, свързан с дейностите по предоставяне на универсална услуга. Този разход представлява „разлика[та] между нетните

разходи на определения доставчик на [тази] услуга при работа със задължение, [предвидено в националния закон за пощенски услуги,] и на същия доставчик на пощенска услуга при работа без задължение за универсална услуга“.

- 7 Директивата за пощенските услуги е била транспонирана в Полша с Ustawa Prawo pocztowe (Закон за пощенските услуги) от 23 ноември 2012 г. (Dz. U. от 2012 г., позиция 1529) (наричан по-нататък „полският закон за пощенските услуги“). Съгласно текста на член 2 от посочения закон в тази държава услугите, попадащи в обхвата на универсалната услуга, са тези, свързани с изпращането на писма и пощенски колетети, както и на пратки за незрящи лица, които не се извършват от оператора, определен в рамките на задълженията за универсална услуга. В рамките на универсалната пощенска услуга пренасянето и доставката на писма и пощенски колетети трябва да бъде осигурена всеки работен ден и не по-малко от пет дни седмично. Теглото на съответните пощенски пратки не може да надвишава 2 000 грама, като обаче теглото на колететите може да достига до 10 000 грама (членове 45 и 46 от полския закон за пощенските услуги).
- 8 Въз основа на полския закон за пощенските услуги (член 178, параграф 1) прилагането на реформата на полските пощенски услуги е било възложено първоначално и за период от три години, считано от 1 януари 2013 г., на РР, което също така е трябвало да изпълнява задълженията на доставчик на универсалната пощенска услуга на цялата територия на Полша.
- 9 След като е била приета правната уредба относно тази реформа, полските органи, като по-специално използват възможностите, предоставени с Директивата за пощенските услуги (вж. т. 3—6 по-горе), както и релевантните разпоредби от полския закон за пощенските услуги, уведомяват на 10 юни 2014 г. Европейската комисия за съответна схема за помощи, свързана, от една страна, с механизъм за поделяне на нетните разходи за задълженията за универсална услуга, и от друга страна, със създаването на компенсационен фонд, който допълва въвеждането на посочения механизъм.
- 10 Компенсационният фонд е бил финансиран частично от вноски, които съответните пощенски оператори са били длъжни да правят към посочения фонд, както и частично от бюджета на държавата. По-специално задължението за плащане на вноски, предвидено в член 108, параграф 2 от полския закон за пощенските услуги, се отнася до пощенските оператори, предоставящи равностойни универсални услуги, чиито годишни приходи, получени на това основание, трябва все пак да бъдат над 1 милион полски злоти (PLN). При всички случаи сумата, която се дължи от всеки един от съответните оператори в рамките на една година, не може да надхвърля максималния размер от 2 % от сумата на приходите от предоставянето на универсална услуга (наричана по-нататък „процент, определящ максималния размер на вноската“).
- 11 Предвиден първоначално да обхваща периода от 2013 г. до 2026 г., този механизъм в крайна сметка е бил ограничен до периода от 2013 г. до 2015 г. с писмо, което компетентните полски органи изпращат до Комисията на 5 януари 2015 г. (наричан по-нататък „националната схема за компенсиране“ или „разглежданата мярка“).
- 12 На 26 ноември 2015 г. по силата на член 4, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 [ДФЕС] (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9) Комисията приема решение да не повдига възражения срещу националната схема за компенсиране, понеже тя представлява държавна помощ, която е съвместима с вътрешния пазар (наричано по-нататък „обжалваното решение“). Според Комисията съгласно критериите, посочени в раздели 2.1—2.8 от Съобщението ѝ относно рамка на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (2011 г.) (ОВ С 8, 2012 г., стр. 15, наричано по-нататък „рамката за УОИИ“), разглежданата мярка не е от естество да засегне търговията в степен, която би била в противоречие с

интереса на Съюза. Освен това принципите за функциониране на компенсационния фонд не водят до значително нарушаване на конкуренцията и следователно не налагат допълнителни изисквания, за да се гарантира, че развитието на търговията няма да бъде засегнато в степен, която е несъвместима с интересите на Съюза.

- 13 Жалбоподателите са, от една страна, Inpost Paczkomaty sp. z o.o., и от друга страна, Inpost S.A. Тези дружества са част от полската група Integer.pl S.A., която съгласно член 2 от полския закон за пощенските услуги допринася за финансирането на създадения с посочения закон компенсационен фонд и позволява на РР да получава съответните компенсации (вж. т. 9 по-горе).

II. Производството и исканията на страните

- 14 На 30 май 2016 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалбите, които са заведени съответно под номер Т-282/16 и Т-283/16.
- 15 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 15 септември 2016 г., Република Полша иска да встъпи в настоящите производства в подкрепа на исканията на Комисията.
- 16 С акт, постъпил в секретариата на Общия съд на 27 септември 2016 г., Комисията иска настоящите дела да бъдат съединени.
- 17 С актове от 28 октомври 2016 г. председателят на трети състав на Общия съд допуска встъпването на Република Полша.
- 18 С решение от 14 ноември 2016 г. на председателя на трети състав на Общия съд дела Т-282/16 и Т-283/16 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството, както и на съдебния акт, с който се слага край на производството, съгласно член 68 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 19 На 19 януари 2017 г. Република Полша представя писменото си становище при встъпване.
- 20 По предложение на съдията докладчик Общият съд (трети състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, поставя писмени въпроси на страните, като ги приканва да отговорят на тях писмено, което те изпълняват в определените срокове.
- 21 По предложение на трети състав на Общия съд на основание член 28 от своя процедурен правилник Общият съд решава да препрати делото на разширен съдебен състав.
- 22 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание на 24 април 2018 г.
- 23 Жалбоподателите искат от Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 24 Комисията и Република Полша искат от Общия съд:
- да отхвърли жалбите,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

III. От правна страна

A. По предмета на спора и по правния интерес на жалбоподателите

- 25 Относно предмета на настоящия спор следва да се отбележи, че противно на поддържаното от жалбоподателите, националната схема за компенсиране не се отнася до периода след 31 декември 2015 г., тъй като финансирането на универсалните пощенски услуги за периода от 2016 г. до 2025 г. не е предмет на обжалваното решение (вж. съображения 2 и 12 от обжалваното решение и точка 11 по-горе).
- 26 Нещо повече, следва да се подчертае, че в отговор на писмен въпрос на Общия съд в рамките на процесуално-организационно действие жалбоподателите са посочили, че компенсационният фонд не е бил използван нито през 2014 г., нито през 2015 г., и че „[л]ипсата на искане от страна на [РР], което да позволи прилагането на този механизъм през [посочените] години [...], в действителност [е] довело до това, че обжалваното решение не е породило неблагоприятни правни последици за жалбоподател[ите]“. Следователно, както и самите жалбоподатели признават, те не са обосנוвали наличието на правен интерес от оспорване на обжалваното решение в частта, в която то не повдига възражения по отношение на разглежданата мярка относно прилагането ѝ през 2014 г. и 2015 г., като такъв интерес предполага, че отмяната на това решение може сама по себе си да породи правни последици и че жалбата може по този начин чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала (вж. в този смисъл решение от 17 септември 2015 г., Могу и др./Комисия, С-33/14 Р, ЕУ:С:2015:609, т. 55 и цитираната съдебна практика).
- 27 При тези обстоятелства следва да се заключи, че настоящите жалби са допустими само в частта, в която обжалваното решение е породило правни последици по отношение на жалбоподателите през 2013 г., тъй като компенсационният фонд, предмет на разглежданата мярка и на посоченото решение, не е бил действащ през 2014 г. и 2015 г.

Б. По същество

- 28 В подкрепа на жалбите жалбоподателите изтъкват седем основания, като първите пет по същество са изведени от нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, тъй като не са били спазени рамката за УОИИ и член 7 от Директивата за пощенските услуги, шестото — от нарушение на членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), и последното основание — от неизпълнение на задължението за мотивиране.

1. По първото основание, изведено от нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, тъй като не са били спазени член 7, параграф 2 от Директивата за пощенските услуги, както и точка 19 от рамката за УОИИ

- 29 Жалбоподателите по същество твърдят, че разглежданата мярка не е трябвало да бъде обявена от Комисията за съвместима с вътрешния пазар, тъй като решението на полския законодател да възложи на РР извършването на разглежданите универсални пощенски услуги не е било предмет нито на процедура за възлагане на обществени поръчки, която да спазва приложимите в областта на обществените поръчки правила на Съюза, нито при всички случаи на процедура, която да спазва принципите на прозрачност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация.

30 Комисията и Република Полша оспорват обосноваването на това основание. Освен това в съдебното заседание Комисията допълва по този въпрос, че не трябва да се приема за допустимо жалбоподателите да изтъкват такова основание, което се отнася всъщност само до положението и конкретните права на РР.

31 Съгласно член 7, параграф 2 от Директивата за пощенските услуги:

„Държавите членки могат да гарантират предоставянето на универсални услуги чрез възлагане на такива услуги в съответствие с приложимите правила и разпоредби за обществени поръчки, включително както е предвидено в Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, конкурентен диалог или процедури на договаряне със или без публикуване на обявление за обществена поръчка“.

32 В случая се установява несъмнено, че РР е било определено с полския закон за пощенските услуги за доставчик на универсални пощенски услуги, без преди това от полските органи да е била организирана процедура за възлагане на обществена поръчка.

33 Както обаче правилно отбелязват Комисията и Република Полша, член 7, параграф 2 от Директивата за пощенските услуги не задължава съответната държава членка да използва процедурата за възлагане на обществени поръчки, за да избере образуванието, на което да се възложи предоставянето на универсална пощенска услуга, тъй като според текста на посочената разпоредба, съгласно която „държавите членки могат да гарантират“, тази процедура представлява просто една възможност.

34 Това буквално тълкуване на член 7, параграф 2 от Директивата за пощенските услуги се потвърждава по-специално от систематичното тълкуване във връзка със съображение 23 от Директива 2008/6, което гласи следното:

„[Н]а държавите членки следва да бъде дадена допълнителна възможност да проявяват гъвкавост при определяне на най-ефективния и подходящ механизъм за гарантиране наличието на универсалната услуга, като същевременно се зачитат принципите за обективност, прозрачност, недопускане на дискриминация, пропорционалност и минимално нарушаване на пазарните правила, [или посредством] предоставянето на универсална услуга чрез пазарни механизми, [или посредством] определянето на едно или няколко предприятия за предоставяне на различни елементи на универсалната услуга или за покриване на различни части от територията[, или пък чрез] възлагането на обществени поръчки за услуги“.

35 Следователно процедурите за възлагане на обществени поръчки са само една от възможностите, които могат да бъдат използвани от съответната държава членка, по-специално при условие че при упражняването на този избор са надлежно спазени принципите на прозрачност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация. Впрочем това тълкуване съответства на тълкуването на Комисията на точка 56 от рамката за УОИИ, в което тя приема, че за съответната държава членка съществува възможност да възложи, „без да прибегне до състезателна процедура, на доставчик на обществени услуги предоставянето на УОИИ на незапазен пазар [...]“.

36 Жалбоподателите обаче не оспорват „самата законосъобразност на определяне[то] на [РР като доставчик на универсални пощенски услуги] със закон“, а по същество единствено твърдят, че такова определяне би нарушило изискванията за прозрачност, за равно третиране и за недопускане на дискриминация по съображения, че през декември 2012 г. „полските органи са приели [полския закон за пощенските услуги] при напълно различни условия от тези, които са

били представени по време на обществената консултация през [септември] 2010 г., по-специално що се отнася до увеличаване на ставката за финансиране на нетните разходи, която от 1 % е станала на 2 % от приходите“.

- 37 Налага се обаче констатацията, че тези доводи не се отнасят до начина или процедурата, посредством който/която РР е било определено за единствен доставчик на универсални пощенски услуги за период от три години, считано от 1 януари 2013 г., а с тях се цели да се оспори, като се има предвид обаче второто основание, начинът, по който разглежданата ставка за компенсиране в крайна сметка е била изчислена и приложена от полските органи. Следователно, доколкото тези доводи се основават на изискванията за прозрачност, за равно третиране и за недопускане на дискриминация, те трябва да се отхвърлят като неотносими.
- 38 Освен това се установява, че определянето на РР като доставчик на универсални пощенски услуги през определен период вече е било предвидено по време на обществената консултация през септември 2010 г., която по-конкретно е извършена в рамките на съответния национален законодателен процес. Във всеки случай от това следва, че що се отнася до избора на доставчик на универсални пощенски услуги, жалбоподателите не могат основателно да твърдят, че гласуването през 2012 г. на закона за пощенските услуги е било извършено при „напълно различни“ условия от тези, които са били представени по време на обществената консултация през септември 2010 г., за да се докаже наличието на нарушение на изискванията за прозрачност, за равно третиране и за недопускане на дискриминация.
- 39 Накрая, обстоятелството, че РР е било определено пряко и единствено със закон за доставчик на универсални пощенски услуги, само по себе си не е достатъчно, за да се докаже съществуването на нарушение на принципите на прозрачност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация. В това отношение следва да се уточни, че полският закон за пощенските услуги е бил публикуван на 29 декември 2012 г. в държавния вестник на Република Полша и че при упражняване на широкото си право на преценка относно определянето на обхвата на дадена универсална услуга (вж. решение от 20 декември 2017 г., Comunidad Autónoma del País Vasco и др./Комисия, С-66/16 Р—С-69/16 Р, ЕУ:С:2017:999, т. 69 и 70 и цитираната съдебна практика) и съгласно разпоредбите на точка 15 от рамката на УОИИ посочената държава е разполагала със свободата да определи правната форма на акта, с който на определеното предприятие се възлага отговорността за управление на услугата от общ икономически интерес (УОИИ).
- 40 Същото важи и когато определеният доставчик на универсална услуга, както е в настоящия случай, е обществено образувание, „притежавано на 100 % от държавата“. Всъщност, както се приема в съдебната практика, общественият характер на посочения доставчик сам по себе си не поставя под съмнение факта, че определянето му е било решено при спазване на принципите, които уреждат възлагането на мандат на доставчик на универсална услуга (вж. в този смисъл решение от 12 февруари 2008 г., BUPA и др./Комисия, Т-289/03, ЕУ:Т:2008:29, т. 161 и сл.).
- 41 Предвид всичко изложено по-горе и без да е необходимо произнасяне по въпроса за допустимостта на това основание, който беше поставен в хода на съдебното заседание от Комисията, първото основание при всички случаи трябва да се отхвърли по същество.

2. По второто основание, изведено от нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, тъй като неправилно е било прието, че предвидените в точки 14 и 60 от рамката за УОИИ условия са изпълнени

- 42 В рамките на второто основание жалбоподателите изтъкват две отделни твърдения за нарушение. От една страна, те твърдят, че в случая не са били спазени изискванията за обществена консултация, така както произтичат от прилагането на точка 14 от рамката за УОИИ. Проектът на полския закон за пощенските услуги значително се е променил в

сравнение с първоначалния проект, за който се е отнасяла организираната през септември 2010 г. обществена консултация, като междуременно ставката на вноската от 1 % се е увеличила на 2 % от съответните приходи. По този начин при липсата на нова консултация, каквато се е изисквала въз основа на член 14 от рамката за УОИИ, това законодателно изменение е извършено, без да са били взети предвид надлежно от полските органи интересите на пощенски оператори, различни от РР, както и нуждите им в областта на универсалната услуга. От друга страна, жалбоподателите считат, че изискванията за прозрачност, предвидени в точка 60 от рамката за УОИИ, също не са били спазени, тъй като в обжалваното решение Комисията не е констатирала, че резултатите от обществената консултация са били публикувани, независимо дали в интернет или посредством друг подходящ начин на публикуване.

- 43 Комисията и Република Полша оспорват основателността на тези доводи. В съдебно заседание Комисията също така твърди, че въпросното основание трябва да се счита за недопустимо, тъй като то не засяга положението на всеки един от жалбоподателите нито пряко, нито пък лично.

а) По първото твърдение за нарушение

- 44 Що се отнася до първото твърдение за нарушение, следва най-напред да се припомни, че при упражняване на правото си на преценка съгласно член 106, параграф 2 ДФЕС Комисията може да приеме правила за поведение, за да определи критериите, въз основа на които възнамерява да прецени съвместимостта с вътрешния пазар на планираните от държавите членки мерки за помощ, свързани с управлението на УОИИ. Като приема такива правила за поведение, каквато е рамката за УОИИ, и като обявява посредством публикуването им, че ще ги прилага занапред към съответните случаи, Комисията се самоограничава в упражняването на своето право на преценка и не би могла да се отклонява по принцип от тези правила, тъй като това би означавало да бъде евентуално санкционирана за нарушение на общи принципи на правото като принципа на равно третиране или принципа на защита на оправданите правни очаквания (вж. в този смисъл решения от 8 март 2016 г., Гърция/Комисия, С-431/14 Р, ЕУ:С:2016:145, т. 68—70, от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., С-526/14, ЕУ:С:2016:570, т. 38—40 и цитираната съдебна практика, и от 16 юли 2014 г., Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Комисия, Т-309/12, непубликувано, ЕУ:Т:2014:676, т. 212).
- 45 Точка 14 от рамката за УОИИ гласи следното:
- „За приложното поле на принципите, посочени в настоящото съобщение, държавите членки следва да докажат, че са разгледали надлежно нуждите за обществени услуги чрез обществена консултация или други подходящи инструменти, за да вземат предвид интересите на ползвателите и на доставчиците [на услуги]. Това не се прилага, когато е ясно, че една нова консултация няма да донесе значителна добавена стойност към проведеното наскоро допитване“.
- 46 От текста на тази разпоредба обаче ясно се вижда, че не е задължително организирането на обществена консултация, тъй като тази процедура всъщност представлява само един от другите подходящи инструменти, които държавата членка може да използва, за да отчете нуждите на съответната обществена услуга и за да вземе предвид интересите на ползвателите и на доставчиците на услуги.
- 47 Освен това по време на обществената консултация през септември 2010 г. жалбоподателите са могли надлежно да изразят становището си относно условията за функционирането на компенсационния фонд, и по-специално несъгласието си със ставка на вноската в размер на 1 %, тоест със ставка, по-ниска от 2 %.

- 48 При това положение, доколкото жалбоподателите са могли да изразят несъгласието си със ставка, която е по-ниска от окончателно определената, като са заявили, че тя вече е прекалено висока, нова консултация по този въпрос не би допринесла никаква „значителна добавена стойност“ по смисъла на точка 14 от рамката за УОИИ. Освен това обстоятелството, че впоследствие доводите на жалбоподателите не са били взети предвид от компетентните национални органи, не означава, че тези дружества не са могли да изразят становищата си по този конкретен въпрос (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 12 декември 2014 г., *Crown Equipment (Suzhou)* и *Crown Gabelstapler/Съвет*, Т-643/11, EU:T:2014:1076, т. 43 и цитираната съдебна практика).
- 49 Следователно обществената консултация от септември 2010 г. представлява „подходящ инструмент“ по смисъла на точка 14 от рамката за УОИИ, тъй като по-специално той е позволил на жалбоподателите надлежно да изразят становището си, а на съответната държава членка — надлежно да вземе предвид интересите им като доставчици на услуги.
- 50 При тези обстоятелства, без да допусне грешка при прилагане на правото, нито грешка в преценката, Комисията можела да приеме в съображение 122 от обжалваното решение, че по същество Република Полша е взела предвид нуждите във връзка с услугата, доколкото задълженията за УОИИ, възложени на РР с полския закон за пощенските услуги, отговарят на определените в Директивата за пощенските услуги изисквания за услуга и във връзка с които при всички случаи е била извършена обществена консултация в приложение на точка 14 от рамката за УОИИ.
- 51 Накрая, този извод не може да бъде оборен от доводите на жалбоподателите, от една страна, относно факта, че „увеличаването на горната граница на вноските на 2% [e] предприето единствено за да се предотврати прибягването до средства от държавния бюджет“, и от друга страна, относно факта, че операторите на куриерски услуги също трябва да допринасят за финансирането на компенсационния фонд. В това отношение е достатъчно да се констатира, че тези доводи са неотносими към първото твърдение за нарушение, което е изведено от неспазване на изискванията за прозрачност на процедурата, посочени в точка 14 от рамката за УОП.
- 52 Като се има предвид посоченото по-горе, първото твърдение за нарушение от второто основание следва да се отхвърли.

б) По второто твърдение за нарушение

- 53 По отношение на второто твърдение за нарушение следва да се припомни текстът на точка 60 от рамката на УОИИ, който гласи следното:

„За всяка компенсация за УОИИ, попадаща в приложното поле на настоящото съобщение, съответната държава членка трябва да публикува следната информация в интернет или по друг подходящ начин:

- а) резултатите от обществената консултация или други подходящи инструменти, посочени в точка [14];

[...]“.

- 54 Достатъчно е обаче в това отношение да се посочи, че в съображение 158 от обжалваното решение Комисията е констатирала, без да допусне фактическа грешка, че полският закон за пощенските услуги е бил публикуван. Освен това, противно на твърдението на жалбоподателите, от точка 60 от рамката за УОИИ не произтича задължение за държавата

членка да публикува отделно резултатите от обществените консултации. Накрая, от посочените в точки 46—50 по-горе съображения е видно, че Комисията може основателно да приеме, че са били спазени изискванията за прозрачност, посочени в точка 14 от рамката за УОИИ, така че това нейно заключение, посочено в съображение 160 от обжалваното решение, не е опорочено от грешка.

- 55 Ето защо с оглед на гореизложеното второто твърдение за нарушение трябва също да се отхвърли, а следователно и без да е необходимо произнасяне по неговата допустимост, и цялото второ основание.

3. По третото основание, изведено, от една страна, от нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, тъй като Комисията не е взела предвид точка 52 от рамката за УОИИ, и от друга страна, от нарушение на член 7, параграфи 1 и 3—5 от Директивата за пощенските услуги

- 56 С третото си основание жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила точка 52 от рамката за УОИИ, както и член 7, параграфи 1 и 3—5 от Директивата за пощенските услуги. Редът и условията за функциониране на компенсационния фонд по същество били дискриминационни и непропорционални и са били приети съгласно непрозрачна процедура. Освен това те считат, че Комисията не е извършила надлежна проверка, за да определи дали задълженията за универсална услуга водят до поемането от РР на нетни разходи и дали представляват „несправедлива“ финансова тежест за посоченото предприятие по смисъла на член 7, параграф 3 от Директивата за пощенските услуги.
- 57 Следва най-напред да се напомни, че съгласно обжалваното решение размерът на вноската на пощенските оператори, които трябва да внасят компенсационния фонд, е определена като съответен процент от релевантния им оборот. Оборотът, който се взема предвид, е оборотът от предоставянето на универсална услуга през съответната година (за доставчиците на универсална услуга) и от предоставянето на равностойни услуги (за доставчика на универсална услуга, както и за всички други пощенски оператори, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд). Пощенските оператори, чийто релевантен оборот е по-малък от един милион полски злоти през съответната година обаче са освободени от извършването на вноски в компенсационния фонд. Що се отнася до процента, определящ максималния размер на вноската, той е еднакъв за всички оператори, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд, и горната му граница е в размер на 2 % от релевантния им оборот. Този процент се изчислява чрез определяне на съотношение между, от една страна, общия размер на компенсацията, която трябва да се изплати на доставчика на универсална услуга, и от друга страна, общия размер на релевантния оборот, реализиран от всички пощенски оператори, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд през съответната година (съображения 164, 165 и 170 от обжалваното решение).
- 58 Съгласно текста на полския закон за пощенските услуги изчисляването на общата сума на компенсацията се определя с решение на полския орган за регулиране на пощенските услуги (наричан по-нататък „УКЕ“), след като независим експерт извърши проверка на изчисленията и подкрепящите счетоводните документи, представени от РР (съображение 18 от обжалваното решение). Във връзка с това нетните разходи за задълженията на РР за предоставяне на универсална услуга дават право на компенсация само ако доставките на универсална услуга действително са довели до счетоводна загуба (съображение 16 от обжалваното решение). В случай че на РР трябва да се изплати компенсация, УКЕ определя и индивидуалния размер на компенсацията за всеки пощенски оператор, който трябва да прави вноски в компенсационния фонд (съображение 19 от обжалваното решение).

59 Като взема предвид този ред и тези условия, Комисията приема, че използваната методология за изчисляване на размера на компенсацията, на която има право РР, отговаря на изискванията на рамката за УОИИ, доколкото РР получава компенсация само ако задълженията му за предоставяне на универсална услуга са довели до нетни разходи и са представлявали несправедлива тежест (съображение 152 от обжалваното решение). Също така Комисията приема, че размерът на компенсацията и процентът, определящ максималния размер на вноската, отговарят на принципите на недопускане на дискриминация и на пропорционалност (съображения 166 и 171 от обжалваното решение). Освен това Комисията е приела, че редът и условията за функциониране на компенсационния фонд са прозрачни, доколкото те са били предварително публикувани в полския закон за пощенските услуги (съображение 176 от обжалваното решение).

60 Следователно Комисията е достигнала до заключението, че разглежданата мярка не води до значително нарушаване на конкуренцията и е съвместима с правилата относно държавните помощи (съображение 177 от обжалваното решение).

а) По обхвата на третото основание и неговата относимост към твърдението за нарушение, изведено от нарушение на член 7 от Директивата за пощенските услуги

61 С третото си основание жалбоподателите по-специално твърдят, че Комисията е нарушила член 7, параграфи 1 и 3—5 от Директивата за пощенските услуги.

62 Комисията смята, че основанието следва да бъде отхвърлено в неговата цялост. По-конкретно тя твърди, че третото основание е неотносимо, доколкото то е изведено от евентуално нарушение на член 7 от Директивата за пощенските услуги. Всъщност с оглед на съдържанието и обхвата на извършвания от нея контрол за съвместимост на държавните помощи Комисията трябва да прилага само специфичните за тази област правила, без да е длъжна също така да проверява съвместимостта на мярката, за която е отправено уведомление, с другите правила на Съюза, тоест в случая с Директивата за пощенските услуги.

63 В това отношение следва да се припомни, че когато Комисията прилага производството за контрол върху държавните помощи, тя е длъжна по силата на общата структура на Договора да зачита съответствието между разпоредбите, уреждащи тази област, и специфичните разпоредби, различни от тези относно държавните помощи, и по този начин да прецени съвместимостта на разглежданата помощ с тези специфични разпоредби (вж. решение от 3 декември 2014 г., *Castelnuovo Energia/Комисия*, Т-57/11, ЕУ:Т:2014:1021, т. 181 и цитираната съдебна практика).

64 При все това подобно задължение се налага на Комисията единствено що се отнася до условията на помощ, които са до такава степен неразривно свързани с предмета на помощта, че не би могло да бъдат преценени поотделно. Обратно, то не се налага по отношение на условията или елементите на помощ, които, макар и да са част от помощта, не могат да бъдат считани за необходими за постигането на нейната цел или за нейното функциониране (вж. решение от 3 декември 2014 г., *Castelnuovo Energia/Комисия*, Т-57/11, ЕУ:Т:2014:1021, т. 182 и цитираната съдебна практика).

65 Всъщност задължение на Комисията да изрази окончателна позиция, независимо от връзката между условието и предмета на разглежданата помощ, в рамките на процедура за контрол на държавните помощи относно наличието или липсата на нарушение на разпоредби на правото на Съюза, различни от тези по членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС, евентуално разглеждани във връзка с член 106 ДФЕС, би влязло в стълкновение, от една страна, с процедурните правила и гаранции — които отчасти са твърде различни и пораждат различни правни последици — присъщи на специално предвидените производства за контрол върху прилагането на тези разпоредби, и от друга страна, с принципа на автономия на административните процедури и на

- способите за защита. Подобно задължение би влязло в стълкновение също с дерогацията от правилата на Договора, предвидена в член 106, параграф 2 ДФЕС, която никога не би могла да породи своите последици, ако нейното прилагане трябваше същевременно да осигурява пълното спазване на правилата, които се предвижда да дерогира (вж. решение от 3 декември 2014 г., *Castelnuovo Energia/Комисия*, Т-57/11, ЕУ:Т:2014:1021, т. 183 и цитираната съдебна практика).
- 66 Така, ако разглежданите условия на помощ са неразривно свързани с нейния предмет, неговата съвместимост с разпоредбите, различни от тези относно държавните помощи, ще бъде преценена от Комисията в рамките на процедурата по член 108 ДФЕС и тази преценка би могла да доведе до обявяване на несъвместимостта на съответната помощ с вътрешния пазар. За сметка на това, ако разглежданите условия могат да бъдат отделени от предмета на помощта, Комисията не е длъжна да прецени тяхната съвместимост с разпоредбите, различни от тези относно държавните помощи в рамките на производството по член 108 ДФЕС (вж. решение от 3 декември 2014 г., *Castelnuovo Energia/Комисия*, Т-57/11, ЕУ:Т:2014:1021, т. 184 и цитираната съдебна практика).
- 67 От друга страна, следва да се припомни също, че вече е постановено, че методът на финансиране на дадена помощ може да доведе до несъвместимост с вътрешния пазар на цялата разглеждана държавна схема, така че в този случай Комисията е длъжна да разгледа помощта, като вземе предвид и икономическите, и правните последици, които финансирането ѝ може да породи (вж. в този смисъл решение от 21 юли 2011 г., *Alcoa Trasformazioni/Комисия*, С-194/09 Р, ЕУ:С:2011:497, т. 48).
- 68 В случая следва да се приеме, че разглежданата мярка за помощ цели да покрие нетните разходи, произтичащи от задълженията на РР да предоставя универсална услуга, чрез компенсационен фонд, в който определени пощенски оператори са длъжни да правят вноски.
- 69 В съображение 163 от обжалваното решение обаче Комисията изрично е приела, че е необходимо да разгледа подробно реда и условията за функциониране на компенсационния фонд, за да прецени съвместимостта на разглежданата мярка за помощ. По-конкретно тя е приела, че „определянето на подходящо равнище на вноските на пощенските оператори (т.е. на пропорционално и недискриминационно равнище) [е] от особено значение“ (съображение 163 от обжалваното решение).
- 70 Нещо повече, самата Комисия изрично препраща не само към Директивата за пощенските услуги, но също и към съвместимостта на разглежданата мярка с тази директива, в частта на обжалваното решение, която се отнася до преценка на съвместимостта на разглежданата мярка (съображения 122, 137, 139, 152 и 163 от обжалваното решение).
- 71 Следователно, противно на твърденията на Комисията редът и условията за финансиране, които са необходими за функционирането на компенсационния фонд, са неразривно свързани с предмета на самата помощ, а именно с компенсирането на задълженията на РР за предоставяне на универсална услуга. Така, без да се засяга обхватът на контрола, който Комисията трябва да осъществи в настоящия случай, нейните доводи за неотноситост на третото основание, в частта в която то е изведено от нарушение на член 7 от Директивата за пощенските услуги, трябва да се отхвърлят.
- 72 Следователно третото основание трябва да се разгледа в неговата цялост, която по същество се състои от четири части. С първата част жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила принципа на недопускане на дискриминация и други разпоредби, като е приела, че е възможно да приложи еднакъв процент, определящ максималния размер на вноската, спрямо доставчиците на универсални услуги и спрямо доставчиците на равностойни услуги (вж. съображение 166 от обжалваното решение). С втората част жалбоподателите поддържат, че

Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, като е приела, че процентът, определящ максималния размер на вноската, както и прагът на приходи от един милион полски злоти са целесъобразни (вж. съображения 168 и 171 от обжалваното решение). С третата част жалбоподателите оспорват направения от Комисията извод, че механизмът на компенсационния фонд е прозрачен (вж. съображение 176 от обжалваното решение). С четвъртата част жалбоподателите поддържат, че Комисията е допуснала грешка, от една страна, като не е извършила подходяща проверка на мярката, с цел да определи дали задълженията за универсална услуга са довели до поемането на нетни разходи от РР и представляват „несправедлива“ финансова тежест за това предприятие, и от друга страна, като е приела, че претърпените от РР загуби представляват такава несправедлива финансова тежест (съображение 152 от обжалваното решение).

б) По първата част, изведена от предполагаемия дискриминационен характер на процента, определящ максималния размер на вноската

- 73 Жалбоподателите по същество твърдят, че Комисията е допуснала грешка в преценката, като е заключила, че прилагането на еднакъв процент, определящ максималния размер на вноската за доставчиците на универсални услуги и за доставчиците на равностойни услуги, спазва принципа на недопускане на дискриминация (съображение 166 от обжалваното решение). По този начин Комисията е нарушила точка 52 от рамката за УОИИ, член 7, параграфи 3—5 от Директивата за пощенските услуги, както и принципа на недопускане на дискриминация.
- 74 Жалбоподателите изтъкват два довода в подкрепа на първата част. От една страна, те твърдят, че доставчиците на универсални услуги и доставчиците на равностойни услуги не се намират в сходно положение и следователно че прилагането на еднакъв процент, определящ максималния размер на вноската, нарушава принципа на недопускане на дискриминация. От друга страна, жалбоподателите поддържат, че доставчиците на куриерски услуги, в смисъл на експресни куриерски услуги, се намират в сходно положение с това на пощенските оператори, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд, и следователно че тяхното освобождаване от задължението да правят вноски в компенсационния фонд нарушава принципа на недопускане на дискриминация.
- 75 В случая както от съображение 163 от обжалваното решение, с което се прилага точка 52 от рамката за УОИИ, така и от член 7, параграф 5 от Директивата за пощенските услуги е видно, че определянето на пощенските оператори, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд, трябва да е в съответствие с принципа на недопускане на дискриминация.
- 76 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика принципът на недопускане на дискриминация, също така наречен принцип на равно третиране, който е общ принцип на правото на Съюза, изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано. Сходният характер на различните положения се преценява по отношение на всички характеризиращи ги фактори. Тези фактори трябва по-специално да бъдат определени и преценени в светлината на предмета и целта на акта на Съюза, който установява разглежданото различие. Освен това трябва да бъдат взети предвид принципите и целите на нормативната уредба в областта, към която се отнася разглежданият акт (вж. решение от 12 декември 2014 г., Banco Privado Português и Massa Insolvente do Banco Privado Português/Комисия, Т-487/11, ЕУ:Т:2014:1077, т. 139 и цитираната съдебна практика).

- 77 Първо, що се отнася до целта на разглежданата мярка, е безспорно, че тя е предназначена да компенсира нетните разходи на РР, които произтичат от задължението му да предоставя универсална услуга, и да финансира това компенсиране чрез компенсационен фонд, в който трябва да правят вноски определени пощенски оператори (съображение 12 от обжалваното решение).
- 78 Второ, за да се определи от кои предприятия може да се изисква да правят вноски в компенсационен фонд, следва да се отбележи, че съгласно съображение 27 от Директивата за пощенските услуги държавите членки следва да отчетат дали услугите, предоставяни от тези предприятия, могат, от гледна точка на ползвателя, да се разглеждат като услуги, попадащи в обхвата на универсалната услуга, тъй като изглеждат взаимнозаменяеми в достатъчна степен с универсалната услуга, като се вземат предвид характеристиките на услугите, включително характеристиките на добавената им стойност, както и предназначението и ценообразуването им.
- 79 Именно с оглед на тези принципи следва да се провери, от една страна, дали доставчикът на универсална услуга и доставчиците на равностойни услуги се намират в сходно положение, и от друга страна, дали пощенските оператори, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд, и доставчиците на куриерски услуги, в смисъл на експресни куриерски услуги, се намират в сходно положение.

1) По сравнението между оператора на универсална услуга и операторите на равностойни услуги

- 80 Жалбоподателите твърдят, че прилагането на еднакъв процент, определящ максималния размер на вноската както за операторите на универсална услуга, така и за доставчиците на равностойни услуги, е с дискриминационен характер, тъй като положението на едните се различава от това на другите.
- 81 Такъв по-специално бил случаят, когато на пазара, на който действат доставчиците на универсална услуга, в крайна сметка има само един оператор, както в настоящия случай това е РР, и следователно той не е наистина конкурентен, за разлика от пазара, до който могат да имат достъп доставчиците на равностойни услуги и на който те могат да упражняват дейностите си. Благодарение на управлението на универсалната услуга, с което било натоварено РР впрочем реализира пропорционално повече доходи от доходите от равностойните услуги, които, тъй като са подложени на конкуренция, позволяват да се постигнат значително по-ниски маржове на печалба. При тези два различни вида пазари на съответните оператори следователно не би могло да се наложи една и съща ставка на вноската. Условието за функционирането на компенсационния фонд биха били дори още по-дискриминационни, ако позволяват на РР да получава чрез финансирането на нетните разходи за универсалните услуги маржа, който същият доставчик евентуално би загубил на пазара на равностойни услуги, като по този начин му се предоставя възможност да предлага необичайно ниски тарифи и на практика се изключи всяка форма на конкуренция, по-специално по време на процедурите за възлагане на обществени поръчки, при които заинтересованите предприятия са поставени в конкуренция помежду си.
- 82 Комисията възразява, че напротив, жалбоподателите са в положение, което по същество е сходно с това на РР, доколкото универсалните и равностойните пощенски услуги представляват един пазар, тъй като всички засегнати оператори в крайна сметка упражняват един и същ вид икономическа дейност.

- 83 Република Полша твърди, че в случая прилагането на еднакъв процент, определящ максималния размер на вноската, не може да бъде дискриминационно, тъй като се прилага към оператори, които имат различни приходи в зависимост от предоставяните равностойни услуги, една такава компенсация не може да доведе до дискриминационно третиране, понеже тези оператори действат на пазара в положения, които се различават.
- 84 В това отношение следва, първо, да се констатира, че универсалните пощенски услуги и равностойните пощенски услуги имат сходни характеристики. Следователно се налага констатацията, че съгласно член 2 от полския закон за пощенските услуги равностойните пощенски услуги по-специално включват изпращането на писма и пощенски колетети, чието тегло и размери са същите като тези, които са предвидени за универсалните услуги. Следователно, макар че доставчиците на равностойни услуги могат да се опитват да се разграничат от универсалните услуги чрез предоставянето на допълнителни услуги или на отстъпки, също така е вярно, че универсалните услуги и равностойните услуги трябва да се разглеждат като взаимнозаменяеми от гледна точка на потребителите с оглед на техните вътрешноприсъщи характеристики.
- 85 Второ, следва да се припомни, че целта на разглежданата мярка е да се компенсира доставчикът на универсалната услуга за нетните разходи, които произтичат от задълженията му за предоставяне на универсална услуга. Разглежданата мярка обаче дава право на компенсация само при условие че предоставянето на универсална услуга води до счетоводни загуби, като компенсацията на тези загуби по принцип може да се извършва само с приходи, различни от тези, които произтичат от предоставянето на универсална услуга. Следователно при изчисляване на размера на вноската, която РР трябва да плаща въз основа на оборота, който е резултат не само от предоставените от него равностойни услуги, но също и от тези, свързани със задълженията му за предоставяне на универсална услуга, с разглежданата мярка всъщност на РР се налага да внася в компенсационния фонд вноска, представляваща по-висок процент от оборота му от предоставените от него равностойни услуги, отколкото вноската от 2 %, наложена на другите доставчици на равностойни услуги.
- 86 Трето, следва да се констатира, че твърденията на жалбоподателите относно евентуални практики на хищническо ценообразуване и кръстосано субсидиране от страна на РР са ирелевантни във връзка с настоящото дело. Такова поведение, което би могло да бъде разглеждано с оглед на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС, е ирелевантно за преценката на съвместимостта на разглежданата мярка с оглед на режима на контрол върху държавните помощи.
- 87 С оглед на гореизложеното трябва да се отхвърли твърдението за нарушение относно прилагането на еднакъв процент, определящ максималния размер на вноската, както към операторите на универсална услуга, така и към доставчиците на равностойни услуги.

2) По сравнението с куриерските услуги

- 88 Жалбоподателите твърдят, че възложеното им задължение да правят вноски в компенсационния фонд е дискриминационно, тъй като доставчиците на куриерски услуги, в смисъл на експресни куриерски услуги, не са засегнати от това задължение, макар че те се намират в положение, което е сходно на тяхното.
- 89 По-специално жалбоподателите заявяват, че тези услуги „включват услугите за изпращане на писма и пощенски колетети, чието тегло и размери са същите като тези, които са предвидени за универсалните услуги“. Следователно тези куриерски услуги са взаимнозаменяеми с универсалните услуги с оглед на критериите, установени от Директивата за пощенските услуги, по-специално в съображение 27 от същата. Това би било важно и за тяхното предназначение,

тарифи, както и за условията за тяхното предоставяне, като задължението за спазване на определен срок при доставката на пратки, което се отнася до всички пощенски услуги, и за задължението за проследяване на пратките, което вече не е запазено за тези куриерски услуги и е част от стандартните услуги, предоставяни от доставчиците на универсални услуги или на равностойни услуги. Накрая, цените на куриерските услуги не се „различавали значително от тези на универсалните услуги, дори в доста случаи [са] по-ниски“.

- 90 Комисията и Република Полша твърдят, че посочените куриерски услуги не са сходни с равностойните услуги. Така според Комисията единствено при първите се предвижда, от една страна, вземането на пощенската пратка директно от подателя, и от друга страна, предаването на същата тази пратка лично на получателя. Освен това според Република Полша разликата между тези две услуги по-специално е в цената. Тя разграничава куриерските услуги от универсалните пощенски услуги, тъй като първите са неминуемо по-скъпи от вторите.
- 91 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че куриерските услуги, в смисъл на експресни куриерски услуги, се различават от универсалните пощенски услуги по своите характеристики.
- 92 Всъщност експресните куриерски услуги се различават от универсалната пощенска услуга по добавената стойност в полза на всеки клиент, за която този ползвател всъщност приема да плати по-висока сума. Следователно такива услуги представляват специфични търговски оферти, отделими от услугата в общ интерес и отговарящи на особени потребности, които изискват определени допълнителни престации, каквито не се предлагат в рамките на традиционната пощенска услуга (решение от 15 юни 2017 г., *Ilves Jakelu*, C-368/15, EU:C:2017:462, т. 24).
- 93 Така съгласно практиката на Съда вземането на пратките от домовете, което е свързано с по-голяма бързина или гъвкавост при доставката, както и при предаването на пощенската пратка на получателя, са специфични услуги, ясно отделими от „традиционната пощенска услуга“, като последната се определя като услуга в полза на всички ползватели на цялата територия на съответната държава членка с еднакви тарифи и при сходни условия на качество (вж. в този смисъл решение от 19 май 1993 г., *Corbeau*, C-320/91, EU:C:1993:198, т. 15 и 19).
- 94 Противно на твърденията на жалбоподателите, тези преценки са валидни и към настоящия момент. Освен това жалбоподателите не доказват по какъв начин „промените и трансформациите, [...] настъпили на пазара за пощенски услуги“ от 1993 г., датата на посоченото в точка 93 по-горе решение, биха ги направили неактуални.
- 95 Първо, само при експресната куриерска услуга се предвижда вземане на пощенската пратка директно от подателя, както и предаването на тази пратка лично на съответния получател. Тези услуги представляват добавена стойност от гледна точка на ползвателя в сравнение с универсалните пощенски услуги, при които от ползвателите се изисква сами да донесат пратката на място за събиране, като тези услуги се ограничават до пускане на посочената пратка в пощенската кутия на посочения адрес на получателя.
- 96 Противно на твърденията на жалбоподателите, нито възможността за изпращане на препоръчани пратки с обратна разписка и за проследяването им, нито „увеличаването [на пазара] на местата за депозиране и получаване на пратки“, предназначени за куриерските услуги, не позволяват да се достигне до заключението, че универсалните услуги и куриерските услуги са взаимнозаменяеми в достатъчна степен, за да се приеме, че те са част от един и същ пазар. От една страна, що се отнася до препоръчаните пратки с обратна разписка, те не представляват най-голямата част от пратките, обхванати от универсалната услуга, и при тях ползвателите продължават да бъдат задължени сами да донесат писмото до мястото за

събиране. От друга страна, що се отнася до местата за депозиране и получаване на пратки, те представляват само допълнителни услуги по отношение на услугите по вземане от домовете и предаване лично на получателите на пощенската пратка, която им е била поверена.

- 97 Второ, макар че спазването на сроковете за изпращане да се отнася до всички пощенски услуги, включително куриерските услуги, се налага констатацията, че тези услуги предлагат също така възможности за много по-бързо изпращане. Тези услуги обаче имат и добавена стойност от гледна точка на ползвателя в сравнение с универсалните пощенски услуги.
- 98 Следователно експресните куриерски услуги по-специално поради особеностите на тяхното предоставяне и на добавената им стойност, не биха могли да се считат за взаимнозаменяеми с универсалните пощенски услуги.
- 99 На второ място, жалбоподателите също така твърдят, че в някои държави членки задължението за финансиране на нетните разходи за универсалната пощенска услуга се отнася до всички доставчици на пощенски услуги и следователно, че доставчиците на куриерски услуги се намират в сходно положение с другите доставчици на услуги, попадащи в обхвата на универсалната услуга.
- 100 За да се докаже такова твърдение обаче, не е достатъчен докладът, на който се позовават жалбоподателите, озаглавен „Статутът на определения пощенски оператор в Европейския съюз“ на Instytut Pocztowy, който е приложен към жалбата. Всъщност, въпреки че в този доклад се посочва, че може да се поиска извършването на вноски в компенсационен фонд във Франция и в Испания от „всички оператори“, в Португалия — от „всички лицензирани оператори“, в Австрия — от „всички лицензирани оператори, чиито приходи надвишават един милион евро“, а в Гърция — от „всички получили разрешение пощенски оператори“, следва да се отбележи, че в него не се представят данни, които позволяват конкретно да се определят доставчиците, които действително трябва да правят вноски в различните компенсационни фондове, като например изчисляването на вноската на всеки доставчик във въпросните държави. Затова, макар че всички доставчици на пощенски услуги трябва да правят вноски в компенсационен фонд, ако вноската на всеки доставчик се изчислява пропорционално на броя на пощенските пратки, които той е пренесъл в рамките на универсалната услуга, доставчиците на куриерски услуги биха могли да бъдат освободени от вноски. Нещо повече, запитана по този въпрос в съдебно заседание, Комисията заявява, че е разгледала практиката на държавите членки по тази тема и е достигнала до заключението, което впрочем не е оспорено от жалбоподателите, че нито една от държавите, за които разполага с информация, не счита към настоящия момент, че куриерските услуги, в смисъл на експресни куриерски услуги, са равностойни на универсалната пощенска услуга. Независимо от това се налага констатацията, че съображенията, които са посочени в точки 91—98 по-горе и се отнасят до особеностите на тези услуги, позволяват сами по себе си да се отхвърлят изтъкнатите в случая доводи от жалбоподателите.
- 101 На трето място, ирелевантен при преценката за спазването на принципа на недопускане на дискриминация е доводът, че поделянето на задължението да се правят вноски в компенсационен фонд, създаден в паралелния сектор на далекосъобщенията, е еднакъв в по-голяма степен от прилаганото в пощенския сектор. Макар такова обстоятелство, ако се предположи, че е релевантно, би могло да бъде взето предвид при преценката на пропорционалния характер на определената ставка на вноската (вж. т. 135 и следващите по-долу), за сметка на това то е без значение за твърдението за нарушение, изведено от предполагаемия дискриминационен характер на въведения в пощенския сектор компенсационен фонд, което трябва да се преценява единствено между действащите в този сектор оператори.
- 102 При това положение следва да се приеме, че изключването на куриерските услуги от финансирането на компенсационния фонд не представлява накърняване на принципа на недопускане на дискриминация. Следователно Комисията не е допуснала грешка, като е приела

в съображение 166 от обжалваното решение, че прилагането на еднакъв процент, определящ максималния размер на вноската за всички оператори на пазара на пощенски услуги в зависимост от предоставените от тях универсални или равностойни услуги, е гаранция за недискриминационна вноска, като така всъщност всеки оператор допринася пропорционално на приходите от извършваните от него дейности.

103 С оглед на гореизложеното първата част трябва да се отхвърли в нейната цялост.

в) По втората част, изведена от предполагаемия пропорционален характер на процента, определящ максималния размер на вноската, и от прага на приходите, за които се дължи вноска

104 По същество жалбоподателите твърдят, че Комисията е допуснала грешка в преценката, като е достигнала до заключението, че процентът, определящ максималния размер на вноската, а именно 2 % от релевантния оборот, и прагът на приходи от един милион полски злоти, са целесъобразни (вж. съображения 168 и 171 от обжалваното решение). Те твърдят, че тези условия на предвидената система са довели до „затваряне на пазара на пощенски услуги или поне [са предизвикали] значително нарушаване на конкуренцията“.

105 В това отношение жалбоподателите твърдят, че процентът, определящ максималния размер на вноската, е бил определен, без полските органи да са събрали достатъчно информация, по-специално без сериозни проучвания на пазара, и без те да са се консултирали с всички заинтересовани страни. Този процент бил определен единствено с цел да не се прибегва до публично финансиране, за да се гарантира жизнеспособността на компенсационния фонд.

106 Липсата на съразмерност на процента, определящ максималния размер на вноската, се потвърждавала освен това от факта, че за компенсационния фонд, предвиден в рамките на паралелния пазар на далекосъобщителни услуги, се предвиждала максимална ставка на вноската, която е в размер само на 1 % от приходите, а не на 2 %.

107 Жалбоподателите добавят, че противно на посоченото от Комисията в съображение 167 от обжалваното решение, ставката от 2 % не е била определена по време на етапа на обществената консултация, а след края на тези обсъждания.

108 Освен това, що се отнася до прага на приходи, от който вноската е задължителна, жалбоподателите оспорват релевантността на използвания от полските органи метод, който е бил одобрен от Комисията. Този метод се състои в извършването на преценка на посочения праг, като се прави позоваване на прага, определен за далекосъобщителните оператори, и като се прилага корекционен коефициент, за да се вземе предвид по-малкият размер на пазара на пощенски услуги, чиято рентабилност и приходи са по-ниски. Според жалбоподателите обаче не е трябвало да бъде прилаган корекционен коефициент, а от полските органи е трябвало да бъде определен същият праг, като използвания за паралелния пазар на далекосъобщения, а именно 4 милиона полски злоти. Също като решението, прието за пазара на далекосъобщения, прагът би трябвало да включва приходите от всички дейности от пощенския сектор, а не само тези от универсалните услуги. В крайна сметка определеният праг на приходи би лишил от рентабилност дейността на жалбоподателите в сектора на равностойните услуги, тъй като последните все пак са длъжни да правят вноски в компенсационния фонд.

109 Накрая, жалбоподателите упрекуват Комисията, че не е поискала информация от тях за равнището на техните приходи и печалби от равностойни услуги, така че посочената институция и на това основание е тълкувала неправилно представените от полските органи данни.

- 110 Комисията иска това твърдение за нарушение да бъде отхвърлено. Тя твърди, че процентът, определящ максималния размер на вноската, определен за финансиране на универсалната услуга в сектора на далекосъобщителните услуги, както и прагът на приходи, приложим към действащите на този пазар дружества, не могат да са същите като тези, които се прилагат за финансирането на универсалната пощенска услуга, тъй като поради естеството и обхвата на предлаганите от него услуги паралелният сектор на далекосъобщенията генерира по-високи приходи и печалби от пощенския сектор.
- 111 Освен това непровеждането от полските органи на консултация с всички оператори, ако това се приеме за установено, не може да бъде надлежно изтъкнато срещу обжалваното решение. При всички положения, с оглед на данните, с които е разполагала Комисията при приемане на обжалваното решение, условията за компенсиране могат да се считат за достатъчно подходящи. Тези данни по-специално се отнасят до нивото на рентабилност от 7,6 % на групата Integer.pl, към която принадлежат жалбоподателите, както и до нивото на рентабилност от 5,5 %, отчетено за РР, и до прага на приходи, доколкото прагът от един милион полски злоти би позволил на всеки нов оператор, като по-специално се отчита конкретната структура на пазара на пощенски услуги, да забави настъпването на момента на плащане на вноската си в компенсационния фонд и по този начин да не действа разубеждаващо на другите оператори за тяхното евентуално навлизане на пазара.
- 112 Република Полша по същество твърди, че ставката на вноската не е непропорционална, доколкото тя не поставя конкурентите пред опасността да бъдат изместени от пазара на пощенски услуги, нито разубеждава новите оператори да навлязат свободно на него.
- 113 В самото начало следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателите не се отнасят до пропорционалния характер на компенсацията, предоставена на РР като доставчик на универсалната услуга, а единствено до условията за нейното финансиране. По-конкретно жалбоподателите оспорват основателността на преценката на Комисията, че процентът, определящ максималния размер на вноската (тоест ставката от 2 %) и прагът на прихода, определен на един милион полски злоти, са в съответствие с принципа на пропорционалност.
- 114 В това отношение следва да се припомни, че контролът на пропорционалността представлява една от проверките, които Комисията е длъжна да извърши в рамките на своята проверка на съвместимостта на мярка за държавна помощ с разпоредбите на член 106, параграф 2 ДФЕС (решение от 3 декември 2014 г., *Castelnou Energía/Комисия*, Т-57/11, ЕУ:Т:2014:1021, т. 147).
- 115 Освен това според постоянната съдебна практика контролът относно пропорционалния характер на мярка за изпълнението на дадена задача за УОИИ се свежда до проверка на въпроса дали предвидената мярка е необходима за осъществяване на разглежданата задача за УОИИ при икономически приемливи условия, или обратно — дали разглежданата мярка е явно неподходяща с оглед на преследваната цел (вж. решение от 3 декември 2014 г., *Castelnou Energía/Комисия*, Т-57/11, ЕУ:Т:2014:1021, т. 150 и и цитираната съдебна практика).
- 116 Също така, що се отнася до упражнявания от Общия съд контрол върху преценките, които Комисията е извършила в решението, прието след приключване на процедурата по предварително разглеждане, следва да се припомни, че той трябва да бъде осъществен с оглед на цялата информация, с която Комисията е могла да разполага към момента, в който е приела това решение (вж. решение от 22 декември 2008 г., *Régie Networks*, С-333/07, ЕУ:С:2008:764, т. 81 и цитираната съдебна практика).

1) По пропорционалния характер на процента, определящ максималния размер на вноската

- 117 От преписката по делото е видно, че след приключване на процедурата по предварително разглеждане и при липсата на подробни данни относно нормите на възвръщаемост на пощенските оператори, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд, Комисията, за да определи пропорционалния характер на процента, определящ максималния размер на вноската, главно се е основала на нормата на възвръщаемост на РР в областта на равностойните услуги и на предходни решения относно други държави членки (съображения 167—169 от обжалваното решение).
- 118 В това отношение, първо, Комисията е имала право да вземе предвид нормата на възвръщаемост на РР в областта на равностойните услуги. Безспорно, както тя признава в бележка под линия 66, към която препраща съображение 168 от обжалваното решение, едно такова сравнение може да изглежда нецелесъобразно, тъй като РР се ползва от икономии от мащаба, от които другите оператори, които са длъжни да правят вноски в компенсационния фонд, не се ползват. Все пак Комисията е могла основателно да приеме, че другите оператори биха могли да постигнат норма на възвръщаемост, която е сходна с тази на РР — завареният публичен оператор, благодарение на тяхната ефективност, ефикасност и на по-голямата им гъвкавост, а следователно на по-големия им капацитет да се концентрират върху най-рентабилните части от пазара (вж. бележка под линия 66 от обжалваното решение).
- 119 Тази преценка е още по-правдоподобна, тъй като нормата на възвръщаемост, взета предвид от Комисията, а именно ставка около 5,5 %, е била сходна на посочената в проучвания, извършени в рамките на предишните решения на Комисията относно Гърция и Белгия за заварени пощенски оператори на други държави членки, които са посочени в бележка под линия 67, към която препраща съображение 168 от обжалваното решение. Освен това, дори да се предположи, че Комисията не е разполагала с голям опит в сектора на пощенските услуги, тя винаги е разполагала с информация, свързана с придобития опит във връзка с тези решения. При разглеждането на гръцкия компенсационен фонд Комисията например е констатирала, че изискваната максимална вноска от конкурентите на заварения оператор е по-висока от собствените печалби на посочения оператор в градските райони, които освен това са от запазен сектор, което я е накарало да започне официална процедура по разследване. В разглеждания случай обаче Комисията е могла основателно да констатира, че процентът, определящ максималния размер на вноската, не надхвърля нормата на възвръщаемост от 5,5 %.
- 120 Освен това следва да се отбележи, че критиките на жалбоподателите във връзка с вземането предвид на нормата на възвръщаемост на РР при преценката на процента, определящ максималния размер на вноската, не е в съответствие с нормите на възвръщаемост, които те самите са посочили в жалбите си. Така те са посочили, че са достигнали до норма на възвръщаемост от 5,6 % за дейността им по предоставяне на пощенски услуги през 2013 г., която е единствената релевантна година за настоящия спор и за която жалбоподателите е трябвало да правят вноски в компенсационния фонд. Дори обаче да се приеме, че тези норми се отнасят до всички пощенски дейности на жалбоподателите, а не само до предоставяните от тях равностойни услуги, жалбоподателите обаче са посочили, че тези норми „[позволяват] също така представянето на резултатите в този сектор“, т.е. този на равностойните услуги поради „хомогенната структура на разходите“.
- 121 В това отношение, противно на твърдяното от жалбоподателите, от обжалваното решение, и по-специално от съображение 168 не следва, че Комисията е приела, че операторите, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд, са достигнали норма на възвръщаемост от 5,5 % за предоставяните от тях равностойни услуги след приспадане на вноската за компенсационния фонд. Напротив, от въпросната преписка е видно, че при анализа Комисията е взела предвид нормата на възвръщаемост за тези услуги преди прилагането на ставката на вноската, а не след това.

- 122 Също така обстоятелството, че нормата на възвръщаемост на групата Integer.pl, посочена от Комисията в бележка под линия 68 в подкрепа на нейните съображения, се отнася до всички дейности на тази група, а не само до тези, свързани с равностойните услуги, не е достатъчно, за да постави под въпрос правдоподобността на извършената от Комисията в обжалваното решение преценка. Налага се констатацията, че Комисията не твърди, че става дума за нормата на възвръщаемост в сектора на равностойните услуги, а за нормата на възвръщаемост за цялата група, която включва осем дружества, две от които са в директна конкуренция с РР, тъй като предлагат равностойни услуги. Следователно, ако общата норма на възвръщаемост на групата Integer.pl не позволява сама по себе да бъдат подкрепени съображенията на Комисията относно процента, определящ максималния размер на вноската, тя представлява индиция, която може да засили правдоподобността на тезата, че рентабилност от около 5,5 % може по всяка вероятност да бъде постигната от конкурентите на РР в сектора на равностойните услуги.
- 123 Второ, Комисията не е допуснала грешка, като не е изменила съображенията си предвид предоставената информация от Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Pocztowych (Национален синдикат на работодателите, пощенски оператори с непубличен характер, наричан по-нататък „ОЗПНОР“) в писмо, изпратено до службите на горепосочената институция на 24 юли 2015 г., в което се прави позоваване, от една страна, на писмо на Inpost, представено пред полските органи по време на законодателната дейност, която е довела до приемането на закона за пощенските услуги, в което Inpost твърди, че „прагът на рентабилност [на пощенските услуги в Полша] към настоящия момент [е] между 1 % и 2,5 % от печалбите“, и от друга страна, на изказването на представителя на ОЗПНОР пред полските органи от 5 декември 2012 г., в което той посочва, че „[към] настоящия момент рентабилността или прагът на рентабилност на операторите търговци [...] варира между 1 % и 2,5 %“.
- 124 Всъщност се оказва, че нормата на възвръщаемост, посочена в писмото на ОЗПНОР до Комисията, е била изчислена, като са взети предвид всички пощенски оператори, въпреки че вноски в компенсационния фонд трябва да правят единствено операторите, които са най-големите участници в този сектор и чийто оборот надхвърля един милион полски злоти. Следователно Комисията правилно е приела, че такава норма отразява по-неточно положението, което подлежи на преценка, отколкото нормата на възвръщаемост на РР в областта на равностойните услуги или нормите на възвръщаемост в другите държави членки. Впрочем не се оспорва, че посочената от ОЗПНОР норма на възвръщаемост се отнася само до 2012 г. и следователно не обхваща посочения в обжалваното решение период.
- 125 При всички положения жалбоподателите не са представили в хода на производството доказателства, въз основа на които да може да се установи както реалната стойност, така и целесъобразността на средната норма на възвръщаемост, посочена в писмото на ОЗПНОР до Комисията. По-конкретно те никога не са посочили собствената си норма на възвръщаемост, по-специално в сравнение с използваните от Комисията норми при преценката на процента, определящ максималния размер на вноската.
- 126 Трето, що се отнася до довода, свързан с това, че процентът, определящ максималния размер на вноската в компенсационния фонд, предвидена в паралелния сектор на далекосъобщенията, е само 1 %, това обстоятелство не е достатъчно, за да се докаже, че ставка от 2 %, определена за пощенския сектор, е непропорционална.
- 127 Всъщност от преписката по делото не се установява тези сектори да са сходни както от гледна точка на операторите, така и от гледна точка на генерираните приходи. В това отношение, противно на изтъкнатото от жалбоподателите в писмените реплики, по-нисък праг на приходите не обосновава прилагането на по-ниска ставка, а напротив — води до прилагането на по-висока ставка, по-конкретно с цел да се компенсира по-малката основа.

- 128 Следователно Комисията е могла да приеме, че е обосновано да се вземе предвид норма на възвръщаемост в размер на 5,5 % в областта на универсалните или равностойните услуги в Полша, и че следователно процентът, определящ максималния размер на вноската в компенсационния фонд, в размер на максимум 2 % от приходите от предоставянето на тази услуга, е пропорционален.
- 129 Тази преценка не се поставя под въпрос от довода на жалбоподателите, че процентът, определящ максималния размер на вноската в компенсационния фонд, не е бил определен по време на първоначалния етап на националната консултация, а за него е било вето решение едва в края на процедурата. Този свързан с процедурата довод, дори да се предположи, че е основателен, всъщност не позволява да се стигне до заключението, че на това основание определеният по този начин процент е непропорционален.
- 130 Също така доводът на жалбоподателите, с който се цели да се оспори следваната от полските органи национална процедура, които не са събрали достатъчно информация, е без значение при разглеждане на обосноваването на преценката на Комисията и на съвместимостта на мярката със схемата за държавни помощи.
- 131 Доказателствата относно ценовата политика на РР, посочени от жалбоподателите в писмения им отговор на процесуално-организационното действие, а впоследствие и в съдебно заседание, също така са без значение за пропорционалния характер на процента, определящ максималния размер на вноската. Освен това те се отнасят до 2016—2018 г., т.е. за години, които следват релевантния период.
- 132 Що се отнася до довода, че нормата на възвръщаемост е била определена само с цел да се избегне прибавяне до държавния бюджет за финансиране на разглеждания компенсационен фонд, дори да се предположи, че е основателен, той не означава, че тази норма неминуемо е непропорционална, тъй като позволява РР да получи финансиране, което надвишава нетните разходи за услугата, с извършването на която този оператор е бил натоварен.
- 133 Всъщност в това отношение е достатъчно да се посочи, че Директивата за пощенските услуги изрично предвижда възможността такъв фонд да бъде финансиран „от доставчици [и] от ползвателски такси“ за съответната услуга, независимо от всяка вноска на държавата от бюджета. Впрочем от съображение 174 от обжалваното решение е видно, че през 2013 г. полските държавни органи все пак е трябвало да направят вноски в компенсационния фонд в размер на 1,5 милиона евро, т.е. сума, която е по-голяма от сумата от един милион евро, която другите пощенски оператори, различни от РР, са били длъжни да внесат в този фонд за посочената година.
- 134 При тези обстоятелства не може да бъде прието твърдението за нарушение, изведено от предполагаемия непропорционален характер на процента, определящ максималния размер на вноската, установен с разглежданата мярка.

2) По прага на приходи, определящи операторите, които трябва да правят вноски

- 135 Най-напред следва да се констатира, че според Комисията установяването на праг на приходите от един милион полски злоти, за да се определят операторите, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд, отговаря на принципа на пропорционалност (съображения 170 и 171 от обжалваното решение). Така, като е възприела становището на полските органи по този въпрос и като е взела предвид конкретната структура на пазара на пощенски услуги, тя е достигнала до заключението, че следва да се определи праг на приходите, който е по-висок от прага от 0,6 милиона полски злоти, който е щял да бъде определен, ако в сектора на пощенските услуги е било запазено същото съотношение като това в сектора на далекосъобщителните услуги между

общата сума на приходите, получени на пазара на тези услуги, и прага на приходите, получени от операторите в този сектор. Всъщност Комисията посочва, че такъв праг позволява на всеки нов оператор да забави настъпването на момента на плащане на вноската си във фонда и по този начин увеличава пропорционалността на ставката на вноската. Също така в съображение 173 от обжалваното решение Комисията приема, че предвидената от Република Полша бъдеща законодателна промяна, която се изразява в това да бъдат освободени всички оператори, които са под прага от един милион полски злоти, би подобрила концепцията за компенсационния фонд, тъй като към момента на приемане на обжалваното решение отражението на този фонд върху конкуренцията е било ограничено, като се имат предвид малкият размер на съответните суми и доста ограниченото му действие във времето.

- 136 В това отношение, първо, що се отнася до довода, че към сектора на пощенските услуги би трябвало да се приложи същият праг като този, който е определен за паралелния сектор на далекосъобщенията, следва да се констатира, че жалбоподателите не могат да поддържат последователно становището, че в случая прагът от 4 милиона полски злоти би бил обоснован, като в същото време заявяват, че тъй като прагът от един милион полски злоти може да бъде достигнат само от много малък брой оператори, изискуемата от всеки оператор вноска следователно е непропорционална. Ако това е така, на още по-силно основание същите тези съображения биха важали и в случай, при който прагът е определен на по-високо ниво. Напротив, жалбоподателите не представят доказателства, които могат да обосноват, че увеличаването на прага би довело до значително намаляване на броя на операторите, които трябва да правят вноски във фонда, докато Комисията е счела, че по-висок праг не би довел до намаление на броя на операторите, които трябва да правят съответната вноска.
- 137 Следва също така да се добави, че от 71 оператори, които са действали през 2013 г. в сектора на равностойните услуги, представляващи около 5 % от приходите в този сектор, само 10 от тях са били длъжни да правят вноски във фонда с оглед на установените от полския закон за пощенските услуги критерии (вж. т. 10 по-горе). Също така от преписката по делото е видно, че през 2013 г. 95 % от финансирането на фонда е трябвало да бъде осигурено от РР.
- 138 Второ, що се отнася до довода, че при определяне на прага на приходите би трябвало да се вземат предвид всички приходи от пощенски услуги, той трябва да бъде отхвърлен, доколкото се основава на неправилната предпоставка, че куриерските услуги са равностойни на универсалната услуга (вж. т. 91—98 по-горе).
- 139 Накрая, не се оспорва, че в случая механизмът на компенсационните фондове в пощенския сектор е нов, така че техният анализ все още не може да се основава на опита. Следователно Комисията правилно е приела, позовавайки се и на данни от далекосъобщителния сектор, че като се отчитат спецификите на пощенския сектор, праг от един милион полски злоти не е непропорционален, тъй като, от една страна, той запазва конкуренцията на пазара на равностойни пощенски услуги, и от друга страна, гарантира, че подходящ брой оператори ще правят вноски във фонда.
- 140 Предвид изложеното по-горе Комисията не е допуснала грешка, като е приела в обжалваното решение, че прагът на приходите, с който се определят операторите, които трябва да правят вноски, съблюдава принципа на пропорционалност.
- 141 Следователно настоящото твърдение за нарушение следва да се отхвърли и поради това и цялата втора част.

з) По третата част, изведена от нарушение на принципа на прозрачност

- 142 По същество жалбоподателите поддържат, че Комисията е допуснала грешка в преценката, като е приела, че механизмът на компенсационния фонд е прозрачен (вж. съображение 176 от обжалваното решение). Според жалбоподателите Комисията не би могла да достигне до заключението, че националната схема за компенсиране спазва принципа на прозрачност, тъй като, противно на твърденията на полските органи, не е имало действителна обществена консултация въпреки възраженията на пощенските оператори. Всъщност единствено първоначалните цели на полския закон за пощенските услуги са били обсъдени в рамките на такава обществена консултация, а не окончателният вариант на този законодателен проект, по-специално в частта относно ставката на вноската, която е била увеличена от 1 % на 2 % по време на заседание при закрити врати на Министерския съвет на посочената държава.
- 143 Комисията възразява, че заинтересованите страни са могли да изразят становището си относно повишаването на ставката на 2 % по време на парламентарните дейности във връзка с приемането на полския закон за пощенските услуги, като впрочем самите жалбоподатели признават, че определянето на такава ставка се е сблъскала със сериозно несъгласие от страна на съответните пощенски оператори по време на законодателната дейност на парламента на Република Полша.
- 144 Република Полша също така твърди, че този довод е неоснователен.
- 145 В това отношение е достатъчно да се припомнят съображенията, изложени в точки 44—55 по-горе, в отговор на второто основание, което до голяма степен съвпада с настоящото основание. От това следва, че действително е била проведена обществена консултация по смисъла на точка 14 от рамката на УОИИ, която да отчита становищата на пощенските оператори, и са били спазени изискванията за прозрачност, така че основната предпоставка на настоящото основание всъщност не е налице.
- 146 Поради това третата част трябва да се отхвърли.

д) По четвъртата част, изведена от нарушение на условието за справедлива финансова тежест, предвидено в член 7, параграф 3 от Директивата за пощенските услуги

- 147 Жалбоподателите по същество поддържат, че Комисията е допуснала грешка в преценката, от една страна, като не е извършила надлежна проверка на мярката, за да определи дали задълженията за универсална услуга водят до поемането на нетни разходи от РР и представляват „несправедлива“ финансова тежест за посоченото предприятие, и от друга страна, като е приела, че претърпените от РР загуби представляват такава несправедлива финансова тежест (съображение 152 от обжалваното решение).
- 148 Така жалбоподателите твърдят, че Комисията погрешна е счела, че полските органи са транспонирали правилно Директивата за пощенските услуги, въпреки че те не са спазили изведените от практиката на Съда критерии, за да се определи кога дадена финансова тежест трябва да се разглежда като несправедлива по отношение на оператор, на когото е възложено да осигури универсалната пощенска услуга съгласно член 7, параграф 3 от Директивата за пощенските услуги, като по този начин е била предоставена компенсация.
- 149 Според жалбоподателите в това отношение не е достатъчно наличието на дефицит, за да се обоснове финансирането на нетните разходи, а освен това трябва този дефицит да е прекомерен, т.е. да надхвърля капацитета на съответното предприятие да го поеме със собствени средства, по-специално равнището на оборудването му, икономическото и финансовото му положение, както и неговата част от пазара.

- 150 Освен това пак според жалбоподателите да се преценява съществуването на несправедлива тежест само въз основа на претърпените от оператора на универсална услуга загуби, с цел те да бъдат финансирани от компенсационен фонд, би довело до лошо управление на тази услуга, тъй като операторите биха могли да получат толкова по-голямо финансиране на нетните разходи за универсална услуга, колкото техните загуби са по-значителни.
- 151 Комисията по същество възразява, че в рамките на извършвания от нея контрол за съвместимостта на компенсацията за обществена услуга, предоставена на РР, тя не е трябвало да извършва преценка дали по отношение на това полските органи са транспонирали правилно Директивата за пощенските услуги, нито дали е налице несправедлива финансова тежест, която може да обоснове въвеждането на компенсационния фонд. Всъщност извършеният от нея контрол се е изразявал в това да се провери дали условията за компенсиране са съвместими с вътрешния пазар, т.е. дали задължението да се правят вноски не засяга конкуренцията на пазара на пощенски услуги. Финансирането на нетните разходи за универсална услуга, което би се прилагало независимо от съществуването на несправедлива финансова тежест за определения оператор, на това основание не е непременно несъвместимо с вътрешния пазар с оглед на разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС, които се прилагат към държавните помощи. Тъй като това са отделни въпроси, твърдението за нарушение е неотнормимо.
- 152 В това отношение следва най-напред да се припомни, че член 7, параграф 3 от Директивата за пощенските услуги гласи следното:
- „Когато държава членка установи, че задълженията за универсална услуга, предвидени в настоящата директива, водят до нетни разходи, изчислени съобразно приложение I, и представляват несправедлива финансова тежест за доставчика(ците) на универсалната услуга, същата може да въведе:
- [...]
- б) механизъм за разделяне на нетните разходи за задълженията за универсална услуга между доставчици на услуги и/или ползватели“.
- 153 Първо, без да се засяга въпросът дали и доколко в настоящия случай Комисията е била длъжна да провери съвместимостта на разглежданата мярка с други правила на Съюза, като тези от Директивата за пощенските услуги (вж. съдебната практика, цитирана в т. 63—66 по-горе), от текста на член 7, параграф 3 от посочената директива е видно, че засегнатата държава членка трябва да установи дали съответните задължения за универсална услуга представляват несправедлива тежест за определения доставчик. В случая обаче това е така, доколкото съгласно полския закон за пощенските услуги, с който се прилага посочената директива за пощенските услуги, тази преценка трябва да се извърши от УКЕ (съображение 16 от обжалваното решение).
- 154 Второ, що се отнася до довода, че квалификацията, извършена от УКЕ на счетоводните загуби на РР, произтичащи от предоставената от него универсална услуга, като несправедлива финансова тежест, противоречат на член 7, параграф 3 от Директивата за пощенските услуги, е достатъчно да се констатира, че той се основава на смесване на понятията за нетен разход и счетоводни загуби по смисъла на тази разпоредба — тъй като нетните разходи за задълженията за универсална услуга могат да породят право на компенсация само доколкото те представляват несправедлива финансова тежест за доставчика по тези задължения.
- 155 Също така в решения от 6 октомври 2010 г., Комисия/Белгия (С-222/08, ЕУ:С:2010:583), и Base и др. (С-389/08, ЕУ:С:2010:584), цитирани от жалбоподателите в подкрепа на техния довод, Съдът само уточнява, че всеки нетен разход не представлява автоматично несправедлива финансова тежест, която да дава право на компенсация.

- 156 Налага се обаче изводът, че разглежданата мярка не предоставя автоматично право на компенсация за нетните разходи за задълженията на РР за предоставяне на универсална услуга. Всъщност от съображения 16, 84—87 и 144 от обжалваното решение е видно, че предоставеното право на РР на компенсация възниква, ако предоставянето на универсална услуга води до счетоводни загуби. Нещо повече, това право на компенсация съответства на най-ниския размер на сумите, свързани или със счетоводните загуби, произтичащи от предоставянето на универсална услуга, или с нетните разходи за задълженията за универсална услуга. По този начин, както отбелязва Комисията в точка 144 от обжалваното решение, разглежданата мярка е по-ограничителна от рамката на УОИИ, която евентуално би могла да допусне пълна компенсация на нетните разходи за задълженията за универсална услуга. Следователно възникването и ограничаването на правото на компенсация на нетните разходи за задълженията за универсална услуга до размера на загубите, произтичащи от предоставянето на универсална услуга, във всички случаи не може да наруши член 7, параграф 3 от Директивата за пощенските услуги.
- 157 Трето, що се отнася до довода, че избраната методология не стимулира РР да бъде ефективно, от една страна, се налага констатацията, че при изчисляването на нетните разходи за задълженията за универсална услуга се отчитат корекции на ефективността по начин, при който не се вземат предвид някои случаи на неефективност на РР, посочени в съображение 34 от обжалваното решение. От друга страна, РР е било длъжно да представя всяка година план за коригиращи действия, с който се цели да се премахнат или поне да се ограничат загубите, произтичащи от предоставяната от него универсална услуга (съображение 15 от обжалваното решение). Следователно доводите на жалбоподателите, че условията за финансиране на компенсационния фонд в крайна сметка са позволили да се компенсира евентуално лошо управление на универсалната услуга, трябва да бъдат отхвърлени.
- 158 Четвърто, жалбоподателите главно поддържат, че благодарение на своя „икономически потенциал“ РР е успяло да изпълни задълженията си за предоставяне на универсална услуга, тъй като либерализирането на сектора му е позволило значително да намали разходите си по-специално чрез закриването на неколкостотин пощенски станции.
- 159 С тези становища обаче жалбоподателите по никакъв начин не доказват, че такова намаляване на разходите за универсалната услуга би направило справедлива тежестта на нетните разходи и следователно, че финансирането на счетоводните загуби, произтичащи от предоставянето на универсална услуга, би било несъвместимо с развитието на търговията. С тези становища единствено се подчертават усилията за постигане на ефективност, които РР е положило, като е намалило разходите си за предоставяне на универсална услуга, като по този начин е отговорило на изискванията на рамката на УОИИ.
- 160 Всъщност в настоящия случай Комисията е трябвало по-специално да прецени дали сумата на тази компенсация не надхвърля необходимото за покриване на нетните разходи, направени при изпълнение на задължения за обществена услуга, като се имат предвид не евентуалните или бъдещи разходи, а реалните разходи, които действително са били направени при изпълнението на задълженията за обществена услуга (вж. в този смисъл решение от 24 септември 2015 г., Viasat Broadcasting UK/Комисия, Т-125/12, ЕУ:Т:2015:687, т. 87 и 88). Жалбоподателите обаче не доказват, че предоставената с разглежданата мярка компенсация, макар че тя не покрива непременно всички нетни разходи за задълженията за универсална услуга, е имала отрицателно отражение върху разглеждания пазар.
- 161 При тези обстоятелства четвъртата част трябва да се отхвърли, а следователно и цялото трето основание.

4. По четвъртото основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 1 и на член 8 от Директивата за пощенските услуги

- 162 Жалбоподателите по същество твърдят, че като е „приела разходите за универсална услуга да се финансират [посредством] предоставянето на изключителни и специални права на [РР]“, така както са изброени в съображения 51—56 от обжалваното решение, Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, защото не е спазила член 7, параграф 1 и член 8 от Директивата за пощенските услуги. Според жалбоподателите във всеки случай предоставянето на тези права не е обосновано.
- 163 Най-напред Комисията твърди, че в рамките на задължението си за контрол за съвместимост на помощта тя не е трябвало да провери дали полският закон за пощенските услуги е в съответствие с разпоредбите на Директивата за пощенските услуги. Във всеки случай тя не би могла в никакъв случай с обжалваното решение да приеме предоставянето на такива права на РР, а единствено да провери дали използваният от полските органи метод за изчисление на нетните разходи е в съответствие с рамката на УОИИ.
- 164 Република Полша иска това правно основание да се отхвърли. В това отношение тя твърди, че извършената от Комисията проверка на различните изключителни и специални права не е целяла на РР да бъдат предоставени определени предимства, а да се изчислят нетните разходи за предоставянето на универсалната услуга. Впрочем стойността на тези права е била приспадната от нетните разходи за задължението за универсална услуга, така че това основание е неотнормо.
- 165 В това отношение член 7, параграф 1 от Директивата за пощенските услуги гласи следното:
- „Държавите членки не предоставят и не запазват в сила изключителни или специални права за установяването и предоставянето на пощенски услуги. Държавите членки могат да финансират предоставянето на универсални услуги чрез едно или няколко от средствата, предвидени в параграфи 2, 3 и 4, или чрез каквито и да е други средства, съвместими с Договора“.
- 166 Освен това в член 8 от Директивата за пощенските услуги се уточнява, че разпоредбите на член 7 „не накърняват правото на държавите членки да организират, в съответствие с тяхното национално законодателство, поставянето на пощенски кутии на обществени места, издаването на пощенски марки, както и услугата за препоръчани пратки, използвана по време на съдебни и административни производства“.
- 167 Без да се засяга въпросът дали и доколко в настоящия случай Комисията е била длъжна да провери съвместимостта на разглежданата мярка с другите правила на Съюза, като тези на Директивата за пощенските услуги (вж. съдебната практика, цитирана в т. 63—66 по-горе), се налага констатацията, че жалбоподателите не са изтъкнали никакъв довод, въз основа на който да може да се установи, че предоставените на РР права, така както са уточнени в съображения 51—56 от обжалваното решение, не попадат в обхвата на изключението, което е изрично предвидено в член 8 от Директивата за пощенските услуги, и следователно да позволи да се установи грешка, изразяваща се в твърдяно нарушение на посочената директива.
- 168 С оглед на гореизложеното това основание трябва да се отхвърли.

5. По петото основание, изведено от нарушение на член 102 ДФЕС и на член 106, параграф 1 ДФЕС

- 169 Жалбоподателите твърдят, че предоставената на РР компенсация за обществена услуга би засилило доминиращото му положение, като ще доведе до антиконкурентно препятствие за достъп до пазара по смисъла на Съобщението на комисията относно насоките за приоритетите по прилагането на член [102 ДФЕС] в областта на злоупотребата с практики на отстраняване на конкуренти, наложени от предприятия с господстващо положение (ОВ С 45, 2009 г., стр. 7). При тези обстоятелства обжалваното решение би било в противоречие с разпоредбите на член 102 ДФЕС във връзка с член 106, параграф 1 ДФЕС.
- 170 Комисията иска основанието да бъде отхвърлено.
- 171 В това отношение е достатъчно да се констатира, че основанието, така както е формулирано в жалбите, ако се приеме, че е относимо, е във всеки случай недопустимо, тъй като липсва достатъчна степен на точност, за да се прецени неговата основателност.
- 172 Изложените в писмените реплики доводи в подкрепа на това основание не биха могли да оборят този извод.
- 173 По този начин, на първо място, що се отнася до доводите за предполагаемите загуби на Inpost през 2015 г. или до доводите, изведени от факта, че това предприятие е решило през 2016 г. да преустанови дейностите си по предоставяне на пощенски услуги, в настоящия случай те са без значение, тъй като, както беше констатирано в точка 26 по-горе, компенсационният фонд не е действал през 2015 г., а както беше уточнено в точка 25 по-горе, обжалваното решение не се отнася до периода след посочената година.
- 174 На второ място, ако се предположи, че Комисията не е могла да стигне до заключението за наличие на норма на възвръщаемост от 5,5 % за дейностите, свързани с предоставянето на равностойни услуги, доколкото в същото време е приела, че среднопретеглената цена на капитала е значително по-висока, тъй като е определена на 10,82 %, и ако се предположи, че жалбоподателите действително са възнамерявали да изтъкнат такъв довод, те не доказват с какво едно такова обстоятелство, при липсата на допълнителни уточнения, би спомогнало да бъде доказана злоупотребата с господстващо положение от страна на РР, която в случая жалбоподателите възнамеряват да оспорят.
- 175 С оглед на гореизложеното петото основание следователно трябва да се отхвърли.

6. По шестото основание, изведено от нарушение на член 16 и на член 17, параграф 1 от Хартата във връзка с член 52

- 176 Жалбоподателите твърдят, че налагането с обжалваното решение на непропорционално висока задължителна вноска е довело до необосновано ограничаване на свободата им на стопанска инициатива и на правото им на собственост, защитени с член 16 и член 17, параграф 1 от Хартата във връзка с член 52.
- 177 Комисията и Република Полша оспорват основателността на доводите на жалбоподателите.
- 178 Следва да се отбележи, че жалбоподателите не са уточнили надлежно фактическите обстоятелства, които биха могли да подкрепят това основание и които са от естество да докажат по какъв начин разглежданата компенсация би ограничила непропорционално правото

им на собственост или свободата им на стопанска инициатива, т.е. по начин, надхвърлящ това, което би било целесъобразно и необходимо, за да се гарантира правилното прилагане на съответната универсална услуга.

179 Освен това, от една страна, евентуалното ограничаване на тази основни права би било последица не от обжалваното решение, с което Комисията не е оспорила мярката за държавна помощ, за която е била уведомена, а от самия полски закон за пощенските услуги или в крайна сметка от индивидуалното решение за неговото прилагане, които жалбоподателите, както е видно от преписката по делото, не са оспорили от тази гледна точка пред компетентните национални съдилища. От друга страна, следва също така да се приеме, че тъй като не е доказано, че съществува пречка операторите на пощенски услуги да предлагат на пазара в Полша услуги, които са равностойни на универсалната услуга, разглежданата схема за компенсирани също така не нарушава свободата на стопанска инициатива или правото на собственост на жалбоподателите. Всъщност една такава мярка за съразмерно участие по никакъв начин не възпрепятства жалбоподателите да упражняват правото си да извършват икономически дейности на съответния пазар, нито да упражняват правото си на собственост при изготвянето и предлагането на пазара на тези услуги, по-специално на правата им върху интелектуалната собственост.

180 При тези обстоятелства шестото основание следва да се отхвърли.

7. По седмото основание, изведено от неспазване на задължението за мотивиране

181 Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение не е достатъчно мотивирано и в това отношение изтъкват следните девет съображения: първо, Комисията „не [е] приела данните относно печалбите, реализирани от продажби от оператори, различни от РР“; второ, „неправилно [тя] е констатирала, че не разполага с данни относно оперативната рентабилност на оператори, различни от РР, поради което тя [би могла] единствено се е позовала на данните за РР“; трето, „[тя] неправилно е приела, че нормата на възвръщаемост на капитала за РР е 10,82 %, като едновременно е приела, че за конкурентите е достатъчна норма на оперативна възвръщаемост от 5,5 %“; четвърто, не е „посочила в мотивите [на обжалваното решение] причините, поради които ставка на вноската от максимум 2 % от приходите е целесъобразна“; пето, тя също така не е „посочила в мотивите [на обжалваното решение], причините, поради които не е приела, че задължението да се правят вноски във фонда е дискриминационно“; шесто, „[тя] погрешно е приела, че проектът на закона за пощенските услуги е бил обсъден на обществена консултация през 2012 г.“; седмо, „[тя също така] неправилно е приела, че полските органи са определили ставката на вноската в [компенсационния] фонд в размер на 2 % и прага на един милион полски злоти“; осмо, „[тя] неправилно е приела, че пощенските оператори не са изразили становища“, и накрая, девето, „[тя] не [е] взела предвид като утежняващо обстоятелство отказването от провеждане на тръжна процедура с цел оценяване на въздействието върху конкуренцията“.

182 Комисията и Република Полша искат това основание да се отхвърли изцяло.

183 Най-напред следва да се припомни, че изискваните от член 296, втора алинея ДФЕС мотиви на решение на Комисията в областта на държавните помощи трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат по този въпрос съображенията на посочената институция, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други пряко и лично засегнати от акта лица могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни

обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на даден акт отговарят на изискванията на член 296, втора алинея ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на неговия текст, но и на контекста му, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 2 декември 2009 г., Комисия/Ирландия и др., C-89/08 P, EU:C:2009:742, т. 77 и цитираната съдебна практика). Освен това решение на Комисията да не се повдигат възражения, прието в края на процедурата по предварителното разглеждане, трябва да съдържа основните мотиви, позволяващи на трети заинтересовани лица да разберат обстоятелствата, въз основа на които Комисията е приела, че не са налице сериозни затруднения във връзка с преценката на съвместимостта на съответната помощ с вътрешния пазар (вж. в този смисъл решение от 22 декември 2008 г., Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, т. 64 и 65 и цитираната съдебна практика).

- 184 От съвместното разглеждане на седем от деветте съображения, обобщени в точката по-горе, ясно се вижда, че жалбоподателите по същество смесват основателността на фактическите и правни обстоятелства, които са в основата на обжалваното решение, с липсата или непълнотата на мотивите на този акт, така че тези твърдения за нарушение трябва да се считат за неотнормими (вж. в този смисъл решение от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 65—67). Всъщност „неправилни мотиви“, дори и да се предположи, че са изложени, не водят автоматично до „липса“ на мотиви или до тяхната „непълнота“ (вж. в този смисъл решение от 18 юни 2015 г., Ipatau/Съвет, C-535/14 P, EU:C:2015:407, т. 37).
- 185 Това важи и за първите три твърдения за нарушение, както и за последните четири, така както са посочени в точка 180 по-горе, които по-същество целят да поставят под въпрос обосноваването на обжалваното решение поради липса на достатъчно доказателства (първото твърдение за нарушение), материална фактическа грешка (второто, шестото и осмото твърдение за нарушение) и грешка в преценката и грешка при прилагане на правото (третото, седмото и деветото твърдение за нарушение).
- 186 Що се отнася до четвъртото твърдение за нарушение, изведено от това, че според жалбоподателите Комисията „не е посочила в мотивите [на обжалваното решение] причините, поради които е целесъобразна ставка на вноската от максимум 2 % от приходите“, следва да се припомни, че в съображение 168 от обжалваното решение Комисията е приела, че процентът, определящ максималния размер на вноската, а именно 2 % от оборота, може да се счита за пропорционален, тъй като горната му граница е определена на ниво, което представлява само част от нормата на възвръщаемост на РР в областта на равностойните услуги. Комисията е пояснила, че очаква конкурентите на РР също да могат да достигнат до такава рентабилност и че следователно логично може да се приеме, че това равнище на вноската не би довело или не би задържало ефективните конкуренти извън пазара.
- 187 От тази точка е видно, че Комисията е изложила причините, поради които е приела, че в настоящия случай процентът, определящ максималния размер на вноската, е целесъобразен. Тъй като Комисията е посочила, че процентът представлява само част от нормата на възвръщаемост на РР в областта на равностойните услуги — норма на възвръщаемост, която според нея би могла да бъде достигната от доставчиците, които трябва да правят вноски в компенсационния фонд — и следователно, че той не би довел или не би задържал ефективните конкуренти извън пазара, тя надлежно е изложила причините, поради които е приела, че посоченият процент е целесъобразен. Освен това тази точка от обжалваното решение дава възможност, от една страна, на жалбоподателите да се запознаят с основанията за приетата мярка, за да защитят правата си, и от друга страна, на съдилищата на Съюза да упражнят контрол за законосъобразност на решението. Всъщност жалбоподателите са могли да оспорят основателността на тези преценки, като по-специално упрекнат Комисията, че е приела нормата на възвръщаемост на РР като единствена отправна точка за изчисляване на целесъобразния характер на ставката от 2 %, макар че OZPNOP я е информирал, че нормата на възвръщаемост

на конкурентите на РР е между 1 % и 2,5 %. Освен това, както беше посочено в точка 113 и следващите по-горе, Общият съд е могъл да се произнесе по това твърдение. Следователно неправилно жалбоподателите твърдят, че в това отношение липсват мотиви.

188 Накрая, що се отнася до петото твърдение за нарушение, изведено от това, че Комисията също така не е „уточнила в мотивите [на обжалваното решение] причините, поради които не е приела, че задължението да се правят вноски в компенсационния фонд е дискриминационно“, следва да се отбележи, че съображения 10, 11 и 166 от обжалваното решение гласят следното:

„(10) В Закона за пощенските услуги също се дава определение на „услуги, попадащи в обхвата на универсалната услуга“ (наричани по-нататък „равностойни услуги“). Съгласно член 3, точка 30 от Закона за пощенските услуги в обхвата на тези услуги попада „изпращането на писма и пощенски колетти, чието тегло и размери са същите като тези, които са предвидени за универсалните услуги, както и на пратки за незрящи лица, които не се извършват от оператора, определен в рамките на задълженията му за предоставяне на универсална услуга“. Равностойните услуги не включват пощенските услуги, които обхващат събирането, сортирането, пренасянето и доставката на пощенските пратки.

(11) Полските органи потвърждават, че тези услуги са равностойни на универсалните услуги съгласно съображение 27 от Трета директива за пощенските услуги, което гласи следното: „[з]а да се определи от кои предприятия може да се изиска да направят вноски в компенсационен фонд, държавите членки следва да отчетат дали услугите, предоставяни от тези предприятия, могат от гледна точка на ползвателя да се разглеждат като услуги, попадащи в обхвата на универсалната услуга, тъй като изглеждат взаимнозаменяеми в достатъчна степен с универсалната услуга, като се вземат предвид характеристиките на услугите, включително характеристиките на добавената им стойност, както и предназначението и ценообразуването им. Не е необходимо тези услуги да покриват всички аспекти на универсалната услуга, като например ежедневна доставка или пълно национално покритие“.

(166) Ако изчислената единна ставка на вноската е по-висока от 2 %, дължимата вноска на всеки оператор е в размер на 2 % (горна граница) от съответните приходи на всеки доставчик на услуги, имащ задължение да прави вноски. Тъй като за всички участници на пазара се прилага еднакъв процент на вноската, всеки оператор внася един и същ процент от приходите, свързани с универсалните услуги и равностойните услуги. При тези обстоятелства може да се приеме, че вноската, която се дължи от всеки оператор, е недискриминационна“.

189 Тъй като Комисията е посочила, че съгласно полския закон за пощенските услуги равностойните услуги не включват куриерските услуги, и е посочила, че за да се определят предприятията, които следва да правят вноски във фонда, следва да се разгледа дали предоставяните от тези предприятия услуги могат, от гледна точка на ползвателя, да бъдат считани за услуги, попадащи в обхвата на универсалната услуга, тя мълчаливо, но несъмнено е приела, че куриерските услуги от гледна точка на ползвателите не са услуги, попадащи в обхвата на универсалната услуга. Комисията приема, че тъй като процентът, определящ максималния размер на вноската, се прилага еднакво към всички участници на пазара, вноската, която се иска от всеки доставчик, не е дискриминационна. Освен това тези точки от обжалваното решение дават възможност, от една страна, на жалбоподателите да се запознаят с основанията за приетата мярка, за да защитят правата си, и от друга страна, на съдилищата на Съюза да упражнят контрол за законосъобразност на обжалваното решение по този въпрос. Всъщност жалбоподателите са имали възможност да оспорят основателността на тези преценки, като по-специално в точки 58 и 59 от жалбите твърдят, че не е трудно да се определят куриерските услуги, които от гледна точка на ползвателите са сходни на универсалните услуги, и че поради тяхното предназначение, тарифи и условията за тяхната доставка куриерските услуги заместват

универсалните услуги. Освен това, както беше посочено в точка 91 и следващите по-горе, Общият съд е могъл да се произнесе по това твърдение. Ето защо жалбоподателите неправилно твърдят, че по този въпрос има непълнота на мотивите.

- 190 Предвид всичко изложено по-горе седмото основание трябва да се отхвърли, а оттам и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 191 Съгласно член 134 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 192 След като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъде осъдени да заплатят съдебните разноски, направени от Комисията, в съответствие с нейните искания.
- 193 Република Полша понася направените от нея съдебни разноски съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

реши:

- 1) **Отхвърля жалбите.**
- 2) **Осъжда Inpost Paczkomaty sp. z o.o. и Inpost S.A. да понесат направените от всяко от тях съдебни разноски, както и да заплатят съдебните разноски, направени от Европейската комисия.**
- 3) **Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.**

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Forrester

Półtorak

Perillo

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 март 2019 година.

Подписи

Съдържание

I. Обстоятелства по спора и основни приложими правни разпоредби	2
II. Производството и исканията на страните	4
III. От правна страна	5
A. По предмета на спора и по правния интерес на жалбоподателите	5
B. По същество	5
1. По първото основание, изведено от нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, тъй като не са били спазени член 7, параграф 2 от Директивата за пощенските услуги, както и точка 19 от рамката за УОИИ	5
2. По второто основание, изведено от нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, тъй като неправилно е било прието, че предвидените в точки 14 и 60 от рамката за УОИИ условия са изпълнени	7
a) По първото твърдение за нарушение	8
б) По второто твърдение за нарушение	9
3. По третото основание, изведено, от една страна, от нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, тъй като Комисията не е взела предвид точка 52 от рамката за УОИИ, и от друга страна, от нарушение на член 7, параграфи 1 и 3—5 от Директивата за пощенските услуги	10
a) По обхвата на третото основание и неговата относимост към твърдението за нарушение, изведено от нарушение на член 7 от Директивата за пощенските услуги	11
б) По първата част, изведена от предполагаемия дискриминационен характер на процента, определящ максималния размер на вноската	13
1) По сравнението между оператора на универсална услуга и операторите на равностойни услуги	14
2) По сравнението с куриерските услуги	15
в) По втората част, изведена от предполагаемия пропорционален характер на процента, определящ максималния размер на вноската, и от прага на приходите, за които се дължи вноската	18
1) По пропорционалния характер на процента, определящ максималния размер на вноската	20
2) По прага на приходи, определящ операторите, които трябва да правят вноски	22
г) По третата част, изведена от нарушение на принципа на прозрачност	24
д) По четвъртата част, изведена от нарушение на условието за справедлива финансова тежест, предвидено в член 7, параграф 3 от Директивата за пощенските услуги	24

4. По четвъртото основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 1 и на член 8 от Директивата за пощенските услуги	27
5. По петото основание, изведено от нарушение на член 102 ДФЕС и на член 106, параграф 1 ДФЕС	28
6. По шестото основание, изведено от нарушение на член 16 и на член 17, параграф 1 от Хартата във връзка с член 52	28
7. По седмото основание, изведено от неспазване на задължението за мотивиране	29
По съдебните разноски	32